

VEIÐIMÁLASTJÓRI

Directorate of Freshwater Fisheries

Vagnhöfði 7
110 Reykjavík, Iceland
Sími: 567 6400 • Bréfsími: 567 8850
Netfang: veidimalastjorn@veidimalastjori.is

Alþingi

Erindi nr. **P 128/1795**

Landbúnaðarnefnd Alþingis

Elín Valdís Þorsteinsdóttir ritari

Alþingi

150 Reykjavík

komudagur 9.5.2003

7. maí 2003

Varðar frumvarp til breytinga á lögum um lax- og silungsveiði o.fl. 681.mál

Undirritaður hefur fengið til umsagnar frumvarp til laga um um breytingu á lögum nr. 76/1970 um lax- og silungsveiði, lögum nr. 54/1990 um innflutning dýra og lögum nr. 25/1993 um dýrasjúkdóma og varnir gegn þeim, með síðari breytingum. Megintilgangur frumvarpsins er að opna leið til að innleiða tilskipun 91/67/ESB með reglugerð.

Undirritaður telur miður að gera þurfi svo miklar breytingar í frjálstræðisátt varðandi innflutning á laxfiskum, þegar ljóst er að áfram verður óheimilt að flytja til landsins annan búfænað, sem nýttur er við framleiðslu í landbúnaði. Íslenskir laxfiskar, bæði í villtri náttúru og eldi, hafa ákveðna sérstöðu, þar sem hér hafa aldrei komið upp veirusjúkdómar, sem valda verulegum búsifjum í eldi í nágrannalöndunum. Það er engin tilviljun að lax og skyldir fiskar hafa tilheyrt landbúnaði hér á landi, þar sem þeir hafa lifað sem ungvíði í tiltölulega hreinu ferskvatnsumhverfi og dvelja aðeins í sjó á síðari stigum lífsferilsins. Einnig hefur eldi þessara fiska að mestu verið í sjúkdómafríu ferskvatnsumhverfi. Því miður virðast reglur EB ekki gera greinarmun á slíkum fiskum og sjávarfiskum, sem lifa í mun mengaðra sjávarumhverfi og einnig er ljóst að smitfrítt ferskvatn í þeim gæðaflokki, sem fyrirfinnst hér á landi, er af skornum skammti á meginlandi Evrópu. Því þurfa að koma til verulega sterk varúðarákvæði í reglugerð, ef umræddar breytingar á lögnum ná fram að ganga.

Verði ekki undan því vikist að innleiða ofangreinda tilskipun EB, verður líklega að gera einhverjar breytingar á 79. grein laga nr. 76/1970 um lax- og silungveiði með síðari breytingum, sem bannar innflutning á lifandi laxfiskum með undanþáguheimild ráðherra. Undirritaður gerir ekki athugasemdir við tillögu í 4. grein lagafrumvarpsins, enda verði síðari málsgrein 79. greinar að mestu óbreytt.

Einnig eru gerðar tillögur um breytingu á 76. grein laxveiðilaganna, sem bannar innflutning á notuðum eldisbúnaði. Um mál þetta hefur m.a. verið fjallað í fisksjúkdómanefnd og hafa aðilar komist að samkomulagi um að leggja til róttækar breytingar á því orðalagi sem fyrir liggur. Lagt er til að 2. grein frumvarpsins verði svohljóðandi (viðbót við 76. grein laganna): „*Bannið gildir þó ekki um tæki til vísindaiðkana, bólusetninga eða merkinga á fiski, enda sé innflutningur háður skilyrðum fisksjúkdómanefndar um þrif og sótthreinsun. Við inn- og útflutning eldisdýra er heimil notkun flutningstækja, og búnaðar tengdum þeim, enda skal flutningurinn háður skilyrðum reglugerðar sem landbúnaðarráðherra setur.*“ Vegna reynslu, sem fengist hefur frá því að þetta ákvæði 76. gr. var sett 2001(L.83), telur undirritaður æskilegt að skilgreina greinina betur og rýmka fyrir innflutningi á ýmsum tækjum sem auðvelt er að sótthreinsa. Þá verður að telja óþarft að taka það sérstaklega fram að um erlend flutningstæki sé að ræða og þaðan af síður að tilgreina brunnbáta sérstaklega, þar sem ólíklegt verður að telja, að innflutningur á bátsförmum af lifandi laxfiskum til landsins verði heimilaður, ef rétt er að málum staðið.

Af sömu ástæðu er bráðnauðsynlegt að fella út 4. og 5. setningu í lagaskýringum á 2. grein frumvarpsins, sem eru svohljóðandi: „*Slík lagaheimild fyrir notkun flutningstækja er nauðsynleg forsenda fyrir innflutningi lifandi fisks til Íslands. Gert er ráð fyrir notkun erlendra flutningstækja enda er um að ræða sérhönnuð flutningsför sem ekki eru til hérlendis.*“ Þessar setningar eru mjög villandi og gefa í raun í skyn að hefja skuli innflutning á laxfiskum í heilum bátsförmum til landsins og gæti gefið tilefni til mistúlkunar í framtíðinni, ef ekki eru gerðar breytingar.

Að lokum skal bent á ákveðið ósamræmi milli þessa lagafrumvarps og nýrra laga, nr.33/2002 um eldi nytjastofna sjávar, sem gefa til kynna að sjávarútvegsráðherra fari með fisksjúkdómamál sjávarfiska. Slík misvísun er varasöm, þar sem komið geta upp tilfelli þar sem ráðherra þarf að taka ákvörðun um förgun í eldisstöð. Í stöðinni geta verið bæði laxfiskar, sem heyra undir landbúnaðarráðherra og sjávartegundir, sem nú heyra undir sjávarútvegsráðherra. Ljóst þarf að vera, hvor ráðherranna færi með forsjá þess máls.

Þetta mál tengist raunar þeirri óheillaþróun sem orðin er, þar sem forræði fiskeldis er nú skipt milli tveggja ráðuneyta með tilheyrandi tvíverknaði og hættu á mistökum, sem embættið benti rækilega á í umsögn sinni til sjávarútvegsnefndar vegna setningar laga nr. 33/2002.

Ekki eru gerðar aðrar athugasemdir við það frumvarp, sem hér um ræðir.

Virðingarfyllst

Arni Ísaksson, veiðimálastjóri